

• PETRE ISPIRESCU •

Povesti

AQUILA

Cuprins

Greceanu.....	4
Țata moșului cea cu minte.....	16
Țrâslea cel voinic și merele de aur.....	22
Ținerete fără bătrânețe și viață fără de moarte.....	34
Țorul cel fermecat	46
Aleodor Țmpărat	62
Balaurul cu șapte capete.....	70
Broasca țestoasă cea fermecată	78
Țleana Șimziana.....	86
Țupul cel năzdrăvan și Țăt-Țrumos	102

· PETRE ISPIRESCU ·

Povești

Grafician: AlexS

Aquila

A

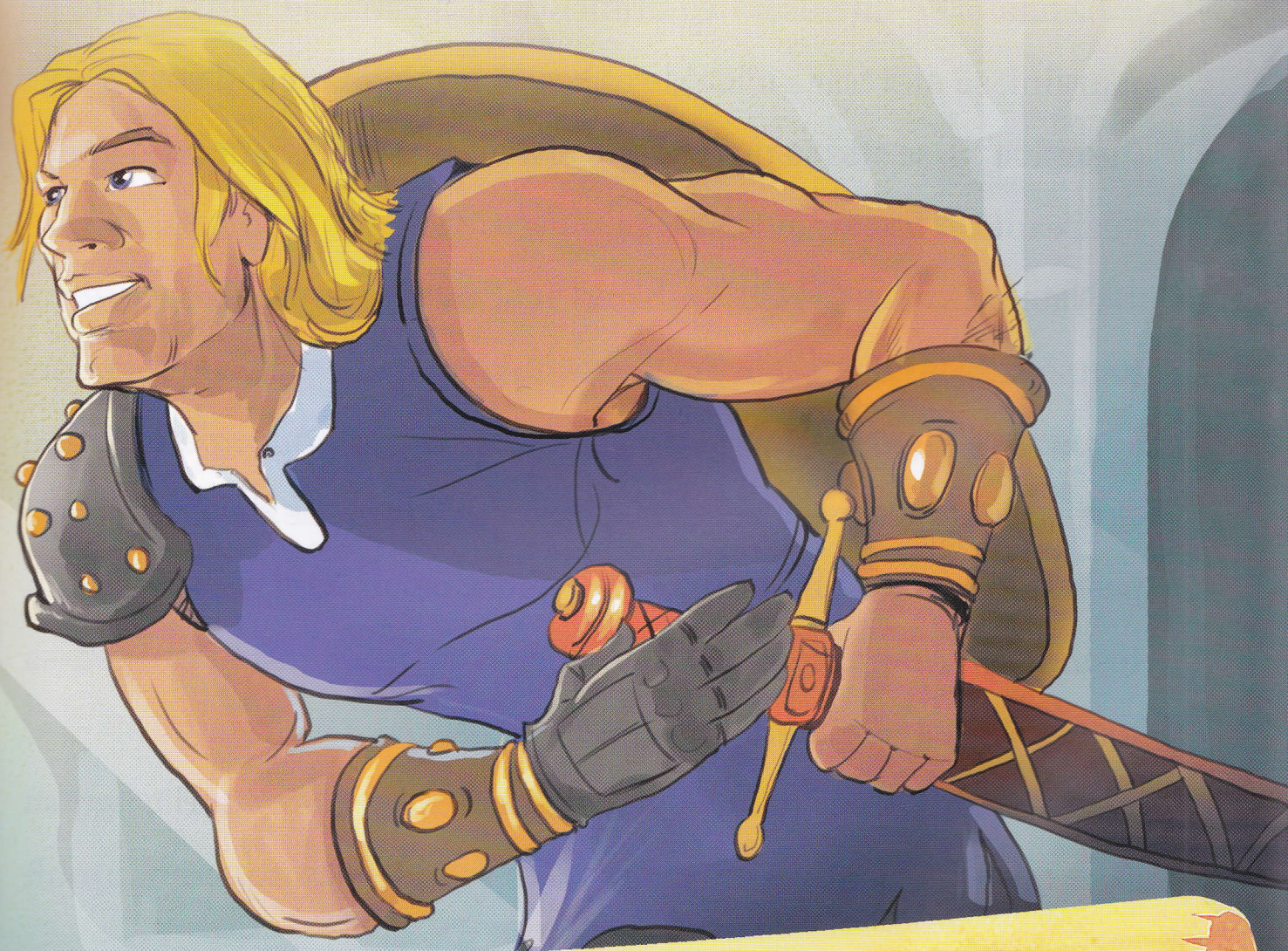
fost odată un împărat pe nume Roșu-Împărat care tare era mâhnit că niște zmei furaser soarele și luna de pe cer. Dădu de știre că cine le va aduce înapoi va lua pe fie-sa și jumătate din împărăție, iar cine nu va izbândi își va pierde capul.

Pe vremea aceea, se afla un viteaz pe nume Greuceanu. Își luă și el inima în dinți și plecă la curte. Pe drum se întâlni cu doi oameni care erau duși la împăratul să-i taie, pentru că fugiseră de la război. Greuceanu își zise că, de va izbuti să înduplece pe împăratul a-i ierta

se va încumeta și cu cealaltă treabă. Înfațișându-se la împăratul, atâta meșteșug puse în vorbire, încât acesta îi iertă pe cei doi. După această izbândă, Greuceanu grăi:

— Mărite doamne, să trăiești întru mulți ani pe luminatul scaun. Mulți voinici s-au legat către Măria Ta să aducă soarele și luna, și știu că au murit, fiindcă n-au putut. Și eu cuget a mă duce întru căutarea acestor tâlhari, dar fii-mi milostiv și mână de ajutor.

— Nu pot să-mi schimb hotărârea, îi răspunse împăratul, căci voiesc să fiu drept. Poruncile mele sunt la fel pentru toți.

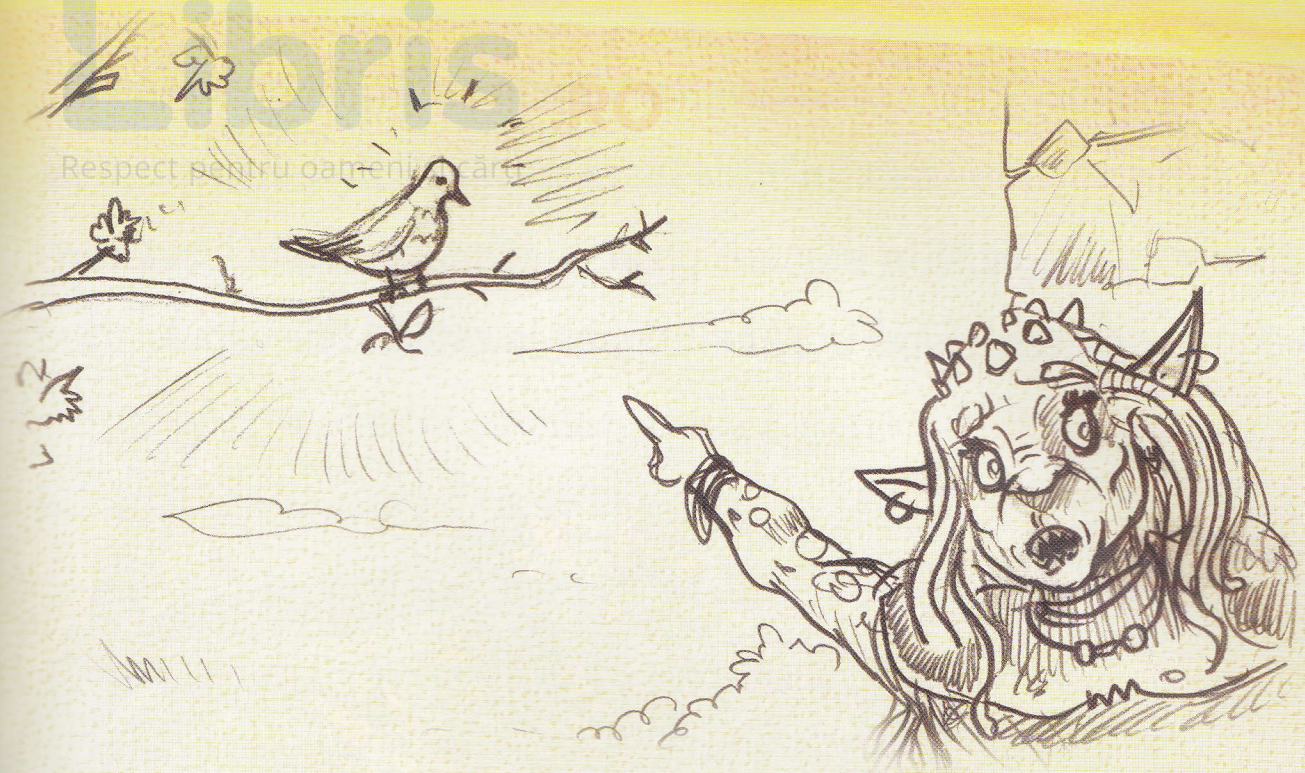
— Fie, mărite împărate. Chiar de aş şti că voi pieri, nu mă voi lăsa.

Greuceanu luă cu dânsul şi pe fratele său şi merseă cale lungă, până la Faurul-pământului, cu care era frate de cruce, şi care era cel mai mare meşter de pe pământ. Trei zile au stat închişi într-o cămară Greuceanu cu Faurul-pământului şi se sfătuiră.

Îndată după plecarea lor, Faurul-pământului făcu chipul lui Greuceanu din fier şi porunci să arză cuşniţa ziua şi noaptea şi să țină chipul în foc. Iar Greuceanu şi frate-său merseă cale lungă, până ce ajunseră la o răscruce. Înainte să se despartă, îşi împărţiră câte o basma şi se înţeleseră că atunci când basmalele vor fi rupte pe margini, să mai tragă nădejde că se vor întâlni; iar când vor fi rupte în mijloc, să se ştie că unul dintre ei a pierit. Apoi Greuceanu apucă la dreapta şi frate-său la stânga.

Fratele Greuceanului, umblând mai multă vreme în sec, se întoarse la locul de despărţire şi, găsind basmaua ruptă pe margine, se puse a-l aştepta pe voinic. Iar Greuceanu se duse pe o potecă care-l scoase la casele zmeilor. Dacă ajunse aici, se dete de trei ori peste cap, se făcu un porumbel şi se puse pe un pom în faţa caselor. Ieşind fata cea mare a zmeului, chemă pe mumă-sa şi pe soră-sa cea mică să vină să vază minunea şi le zise:

— Măiculiţă şi surioară, pasărea asta nu mi se pare ogurlie pentru casa noastră. Ochii ei nu seamănă a ochi de pasăre, ci mai mult

par a fi ochii lui Greuceanu de Aur. Până acuma ne-a fost și nouă! D-aici înainte numai Dumnezeu să-Și facă milă de noi.

Apoi intrară în casă și se puseră la sfat. Greuceanu se făcu o muscă și intră în cămara zmeilor și ascultă sfatul lor. După ce luă în cap tot ce auzi, se duse pe cărarea spre Codru Verde și se ascunse sub un pod. Cum se vede treaba, știa că zmeii se duseseră la vânat în Codru Verde și aveau să se întoarcă unul de cu seară, altul la miezul nopții și tartorul cel mare înspre ziuă. Așteptând Greuceanu sub pod, iată că se apropie zmeul cel mai mic și, ajungând calul la capul podului, unde sforăi o dată și sări înapoi de șapte pași.

— Pe lumea asta nu mi-e frică de nimeni, numai de Greuceanu de Aur; dar și pe acela c-o lovitură îl voi culca la pământ, zise zmeul.

Greuceanu, auzind asta, ieși pe pod și strigă:

— Vino, zmeule, în săbii să ne tăiem sau în luptă să ne luptăm!

Se apropiară unul de altul și se luară la trântă. Zmeul îl apucă pe Greuceanu și-l băgă în pământ până la genunchi. Apucă și Greuceanu pe zmeu și-l băgă în pământ până la gât și-i tăie capul.

